

„Ti, soseda, le sprejmi moža! Vaš žlahtnik je. Ako pa ne bo postelje, prenoči lahko pri nas. Kaj ne, mož? In zajel bo tudi tako pri nas.“

na Dolenjskem, od tam, kjer je vaš rod doma, saj se tudi vi za Debeloglava pišete.“

„Res je! Od tam so prišli predniki mojega moža in so prinesli s seboj ime Debelo-

V narodni noši.

Risal Ant. Koželj.

„Žlahtnik?“ začudi se neverjetno gospodinja. „Pa vas ne poznam.“

„Kakor jaz vas ne, pa zato smo si menda vendar v rodu. Jaz sem Debeloglav z Višave

glav. Bo že res tako. Pa stopite v hišo, jaz pokličem moža, ki se mudi v ogradi.“

„O, ni treba. Sem ga že poklical sam poprej-le.“